

بررسی شیوع دیابت در بیماران بستری مبتلا به اختلال دو قطبی

دکتر علی فیروزآبادی^{*}، دکتر طوبی مؤمن^{**}

چکیده

هدف: این پژوهش با هدف بررسی میزان شیوع بیماری دیابت در بیماران بستری مبتلا به اختلال دو قطبی در شهر شیراز انجام شده است. روشن: ۲۸۴ نفر (۱۹۲ زن و ۹۲ مرد) مبتلا به اختلال یاد شده بستری در بخش روانپردازکی بیمارستانهای این سینا و حافظ شیراز در محدوده سنی ۱۳-۱۵ سال انتخاب و از نظر سابقه ابتلاء به دیابت پر پایه گزارش خود آنها میسی پرس مصرف داروهای پایین آورنده قند خون بصورت خواراکی یا تزریقی، ارزیابی و با میزان شیوع آن در جمعیت عمومی مقایسه شدند. یافته‌ها: ۷ نفر از زنان و ۹ نفر از مردان مبتلا به دیابت بودند که دیابت تنها یک نفر آنها از نوع دوم بود. شیوع دیابت در جمعیت مورد بررسی $\frac{1}{4}$ درصد بود که تفاوت معنی‌داری با شیوع آن در جمعیت خادی داشت. نتیجه: این بررسی وجود رابطه و راتنس میان دو بیماری یا وجود یک ارتباط علت و معلوی میان آنها وجود یک اختلال مشترک که مناطق معینی از مغز را درگیر کرده باشد و یا اثر داروهای مصرف شده توسط بیماران مبتلا به اختلال دو قطبی را نیز پیش می‌کشد.

کلید واژه: دیابت، اختلال دو قطبی، ابتلای همزمان

مقدمه

دو قطبی و شیوع همزمان اختلال دو قطبی و دیابت را تأیید نموده‌اند (رافائل^۱، پارسون^۲؛ ۱۹۲۱؛ کربگ^۳؛ ۱۹۲۷؛ بومن^۴، کازانین^۵؛ ۱۹۲۹). در یکی از بررسیهای انجام شده در سالهای اخیر بالا بودن شیوع دیابت در بیماران مبتلا به اختلال دو قطبی نشان داده شده است

نوسانهای نابهنجار سطح گلوکز خون در بیماران مبتلا به اختلالهای روانی از جمله اختلالهای خلقی موضوع بحث و بررسیهای بیشماری در چند دهه گذشته بوده است و برخی از این بررسیها غیر طبیعی بودن آزمون تحمل گلوکز در بیماران مبتلا به اختلال

* روانپردازکی، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی شیراز، شیراز، خیابان ابیوردی، بیمارستان حافظ، بخش روانپردازکی (تویسته مسئول).

** پزشک عمومی، دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی شیراز، شیراز، خیابان کریم خان زند.

همه آنها به جز یک نفر مبتلا به دیابت نوع دوم بودند. میانگین سنی افراد دیابتی و غیردیابتی به ترتیب ۵۴/۱ و ۳۰/۸ (با انحراف معیار ۱۴/۳) و ۳۰/۸ (با انحراف معیار ۱۲/۳) سال بود. به طور کلی در جمعیت مورد بررسی شیوع دیابت ۴/۲٪ برآورد گردید که تفاوت معنی داری را با شیوع این اختلال در جمعیت عادی که ۱/۳٪ است نشان می دهد (P<0.001).

بحث

برای همبودی این دو اختلال تبیین های گوناگونی را می توان ارائه داد. یکی از این تبیین ها وجود رابطه وراثتی میان این دو بیماری است. تبیین دیگر وجود یک رابطه علت و معلولی است؛ به گونه ای که ابتلا به یک اختلال احتمال ابتلا به اختلال دیگری را افزایش می دهد. در این زمینه به بررسیهای پیشتری نیاز است. هم بیماری دیابت و هم حالت مانیای اختلال دوقطبی موجب اختلالهایی در محور هیپوتalamوس - هیپوفیز - آدرنال می شوند. افزون بر این درگیری هسته های سوپر اکیاسماتیک^۱ در هیپوتalamوس می تواند اختلالهای چرخه خواب و بیداری در طول دوره مانیا و اختلال در سوخت و ساز گلوکز را تبیین نماید (ایبوکا^۲، ۱۹۷۵). در بیماران دیابتی کاهش نسبت تریپتوфан نسبت به سایر اسیدهای آمینه گزارش شده است. این کاهش می تواند دلیلی برای رفتارهای پرخاشگرانه و ایجاد افسردگی در بیماران دیابتی باشد. گفتنی است که در برخی بررسیها اختلالهای خلقی در بیماران دیابتی گاه به تجویز تریپتوfan پاسخ مساعد داده اند (هیلاکیویل^۳، ۱۹۹۱).

در برخی بیماران مبتلا به دیابت ضایعات عروق

۱- Cassidy
۳- Carroll
۵- Ibukua

2- Ahrean
4- Suprachiasmatic
6- Hilakivill

(کاسیدی^۱، آهن^۲ و کارول^۳ ۱۹۹۹). در یک بررسی انجام شده بر روی ۳۱۳۵ نفر بالای دو سال انجام گرفت و ۲۸۲۲ نفر آنان بالای ۷ سال سن داشتند، میزان شیوع دیابت در جمعیت عمومی شهری استان فارس ۱/۸٪ و در مناطق روستایی ۰/۷٪ و در کل جمعیت ۱/۳٪ برآورد گردید (کدیور، ۱۳۷۹).

در بررسی حاضر که بر روی گروهی از بیماران بستری در بیمارستانهای حافظ و ابن سینای شیراز انجام گرفت، این فرضیه را که شیوع دیابت در بیماران مبتلا به اختلال دوقطبی در کشور ما پیشتر از جمعیت عادی است را به محک آزمون گذاشتی است.

روش
۳۸۴ بیمار که بر پایه ویراست چهارم راهنمای تشخیصی و آماری بیماریهای روانی (انجمان روانپژوهی آمریکا، ۱۹۹۴) مبتلا به اختلال دوقطبی نوع اول تشخیص داده شده بودند (۱۹۲ مرد و ۱۹۲ زن)، همگی در فاز مانیا بودند و در بیمارستانهای حافظ و ابن سینای شیراز بستری بودند انتخاب و از نظر سابقه ابتلا به دیابت ارزیابی شدند. سن این افراد ۱۳-۸۵ سال بود. میانگین سن زنان ۳۰/۹ سال (با انحراف معیار ۱۱/۵) و میانگین سن مردان ۳۲/۷ سال (با انحراف معیار ۱۴/۸) بود. ملاک تشخیص دیابت گزارش خود فرد در مورد مصرف داروهای پایین آورنده قند خون به صورت خواراکی یا تزریقی بود.

میزان شیوع دیابت در جمعیت مورد بررسی با استفاده از آزمونهای خنی دو و آزمون فیشر با یافته های پژوهشی انجام شده در جمعیت عادی مقایسه شد.

یافته ها

هفت نفر از زنان (۲/۶٪) و نه نفر از مردان (۴/۷٪) مبتلا به اختلال دوقطبی به دیابت نیز مبتلا بودند که

غیردیابتی تفاوت معنی‌داری را نشان می‌دهد و گروه بیماران دیابتی دارای سن بالاتری هستند، می‌توان چنین فرض کرد که با گذشت زمان شمار افرادی که در حال حاضر به دیابت مبتلا نیستند به این بیماری مبتلا شوند و میزان شیوع دیابت در این افراد از میزان به دست آمده در این پژوهش نیز بالاتر رود.

منابع

کدیور، محمد رحیم؛ همتی، عبدالرسول؛ میراحمدزاده، علیرضا (۱۳۷۹). بررسی وضعیت فشار خون و دیابت در جوامع شهری و روستایی استان فارس. معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی شیراز (مقاله منتشر شده).

American Psychiatric Association (1994). *Diagnostic & Statistical Manual of Mental disorders* (4th ed.) (DSM-IV). Washington, D. C.: APA.

Alex, M., Baron, E.K., Goldenberg, S., & Blumenthal, H. T. (1962). An autopsy study of cerebrovascular accident in diabetes mellitus. *Circulation*, 25, 663-673.

Aronson, S. M., & Aronson, B. E. (1973). Intracranial vascular lesion in diabetes mellitus. *Journal of Neuropathology and Experimental Neurology*, 19, 152-153.

1- Aronson	2- Alex
3- Baron	4- Goldenberg
5- Blumenthal	6- Bell
7- Dupont	8- Jernigan
9- Butters	10- Delis
11- Hesselink	12- Heindel
13- Swyze	14- Andreason
15- Alliger	16- Ehrhardt
17- Yuth	18- Fiegel
19- Krishnan	20- Rao
21- Doraiswamy	22- Ellinwood
23- Nemeroff	

کوچک مغزی که باعث آسیب به بافت مغز و ضایعات موضعی می‌شوند گزارش شده است (آرتیسون^۱، آرنیون، ۱۹۷۳؛ آلكس^۲، بارون^۳، گلدن برگ^۴، بلومتال^۵؛ بل^۶، ۱۹۵۲). اگرچه در این فرضیه که ضایعات بتواند موجب اختلالهای روانشناختی شوند تردید وجود دارد، اما در بررسیهای انجام شده با بهره‌گیری از MRI در بیماران مبتلا به اختلال دوقطبی، ضایعات ماده سفید مغز نیز گزارش شده‌اند و مشابه این ضایعات را در بیماران مبتلا به دیابت نیز دیده‌اند (دوپونت^۷، جرنیگان^۸، باترز^۹، دلیس^{۱۰}، هسلینک^{۱۱}، هیندل^{۱۲}، ۱۹۹۰؛ سوایز^{۱۳}، اندریسون^{۱۴}، آلیگر^{۱۵}، اهرهارت^{۱۶}، پورت^{۱۷}، ۱۹۹۰؛ فیگیل^{۱۸}، کریشنان^{۱۹}، رائو^{۲۰}، دور ایسوامی^{۲۱}، الینود^{۲۲}، نمروف^{۲۳}، ۱۹۹۱).

افزون بر اینها داروهای به کار برده شده در بیماران مبتلا به اختلال دوقطبی مانند لیتیوم و داروهای ضد روانپریشی دارای اثرات مختلط کننده بر روی آزمون تحمل گلوکز هستند که می‌توانند در افزایش شیوع دیابت در این بیماران نقش داشته باشند.

اگرچه ماهیت دقیق رابطه میان اختلال دوقطبی و دیابت روشن نیست؛ اما به نظر می‌رسد که رابطه‌ای در خور توجه از نظر بالینی میان این دو وجود داشته باشد و لزوم غربالگری بیماران مبتلا به اختلال دوقطبی را مطرح می‌نماید. همچنین این پرسش را پیش می‌کشد که آیا کنترل دقیق قند خون در بیماران مبتلا به اختلال دوقطبی می‌تواند بر سیر و پیش آگهی اختلال دوقطبی تأثیر داشته باشد. اگر ضایعات عروقی ایجاد شده در دیابت به گونه‌ای با اختلالهای رفتاری مشاهده شده در بیماران مبتلا به اختلال دوقطبی مرتبط باشند پاسخ این پرسش مثبت است.

با توجه به اینکه میانگین سنی دو گروه مورد بررسی یعنی بیماران مبتلا به اختلال دوقطبی دیابتی و

- Bell, E. T. (1952). A postmortem study of vascular disease in diabetes. *Archive of Pathology*, 53, 444-455.
- Bowman, K. M., & Kasanin, J. (1929). The sugar content of the blood in emotional states. *Archives of Neurological Psychiatry*, 21, 342-362.
- Cassidy, F., Ahrean, E., & Carroll, B. (1999). Elevated frequency of diabetes mellitus in hospitalized manic depressive patients. *American Journal of Psychiatry*, 156, 1417-1420.
- Craig, R. N. (1972). Blood sugar curves in certain mental disorders. *Lancet*, 1, 1925-1927.
- Dupont, R. M., Jernigan, T. L., Butters, N., Delis, D., Hesselink, J. R., & Heindel, W. (1990). Subcortical abnormalities detected in bipolar affective disorder using magnetic resonance imaging. *Archive of General Psychiatry*, 47, 55-59.
- Figiel, G. S., Krishnan, K. R., Rao, V. P., Doraiswamy, M., Ellinwood, E. H., & Nemeroff, C. B., (1991).. Subcortical hyperintensities on brain magnetic resonance imaging: a comparison of normal and bipolar subjects. *Journal of Neuropsychiatry*, 3, 18-22.
- Hilakivill, A. (1991). Effect of tryptophan on depression and aggression in stz-d mice. *Diabetes* , 40, 1598-1602.
- Ibuka, N., & Kavamura, H. (1975). Loss of circadian sleep-wakefulness cycle in the rat by suprachiasmatic nucleus lesion. *Brain*, 96, 76-81.
- Raphael, T., Parson, J. P.(1921).Blood sugar studies in dementia praecox and manic - depressive insanity. *Archive of Neurological Psychiatry*, 5, 681-709.
- Swyze, V. W., Andreason, N. C., Alliger, R. J. Ehrhardt, J. C., Yuth, W. T., (1990). Structural brain abnormalities in bipolar affective disorder. *Archive General of Psychiatry*, 47, 1054-1059.